

Nr 30.

Kungl. Maj:ts proposition till riksdagen angående nedsättning av räntan å vissa lån ur lånefonden för tjänstemannasamhället vid Mörby; given Stockholms slott den 14 januari 1931.

Kungl. Maj:t vill härmed, under åberopande av bilagda utdrag av statsrådsprotokollet över socialärenden för denna dag, föreslå riksdagen att bifalla det förslag, om vars avlåtande till riksdagen föredragande departementschefen hemställt.

GUSTAF.

Sam Larsson.

Utdrag av protokollet över socialärenden, hållet inför Hans Maj:t Konungen i statsrådet å Stockholms slott den 14 januari 1931.

Närvarande:

Statsministern EKMAN, ministern för utrikes ärendena friherre RAMEL, statsråden GÄRDE, HAMRIN, VON STOCKENSTRÖM, STADENER, GYLLENSWÄRD, LARSSON, HOLMBÄCK, JEPPSSON, HANSÉN, RUNDQVIST.

Efter gemensam beredning med chefen för finansdepartementet anför chefen för socialdepartementet, statsrådet Larsson:

Med skrivelse den 19 november 1930 har tjänstemannasamhällets vid Mörby egnahemsförening med begränsad personlig ansvarighet överlämnat en till Kungl. Maj:t ställd skrift, däri, såvitt numera är i fråga, sekreteraren hos telegrafstyrelsen Algot Berger, professorn Henrik Rosendahls änka Hilda Rosendahl och lektorn Hugo Hagelins änka Hedvig Hagelin anhållit om nedsättning av räntan beträffande byggnadslån för vissa av föreningen till sökandena med tomträtt upplåtna tomter.

Bihang till riksdagens protokoll 1931. 1 saml. 26 häft. (Nr 30—31.)

Innan jag närmare ingår på denna framställning, ber jag att först få i korthet erinra om vissa från statens sida vidtagna åtgärder för bildande och utveckling av tjänstemannasamhället vid Mörby.

I skrivelse den 27 maj 1911, nr 188, anmälde riksdagen, bland annat, att riksdagen, med bifall till Kungl. Maj:ts därom gjorda framställning,

1:o) medgivit, dels att, sedan stadsplan och tomtindelning fastställts för ett område om 31.77 hektar av kronoegendomen $1\frac{1}{8}$ mantal Mörby nr 1 i Danderyds socken (numera Stocksunds köping) av Stockholms län, till en av statstjänstemän bildad, behörigen registrerad förening för ekonomisk verksamhet finge, i huvudsaklig överensstämmelse med i statsrådsprotokollet den 24 februari 1911 angivna grunder, med tomträtt under en tid icke överstigande 60 år upplåtas de inom området befintliga tomterna mot en tomträttsavgift, som skulle uppgå till ett belopp, motsvarande minst 4 procent ränta å tomternas sammanlagda markvärde, beräknat efter 15 öre per kvadratmeter, dels ock att till föreningen finge tills vidare utan avgift med nyttjanderätt upplåtas till vägar och öppna platser avsedda delar av området, mot att föreningen förbunde sig att iordningställa och väl underhålla desamma;

2:o) beslutat, att en lånefond, benämnd lånefonden för tjänstemannasamhället vid Mörby, skulle bildas, samt för avsättning till denna fond för år 1912 anvisat ett anslag av 930,000 kronor, med rätt för Kungl. Maj:t att redan under år 1911 av tillgängliga medel förskottsvis utanordna 330,000 kronor;

3:o) medgivit, att ur nämnda lånefond finge av statskontoret beviljas nämnda förening *dels* ett lånebelopp av högst 330,000 kronor för att, enligt de närmare föreskrifter, som Kungl. Maj:t utfärdade, användas till anläggning av vägar och öppna platser samt vatten- och avloppsledningar inom förenämnda område av egendomen Mörby, med skyldighet för låntagaren att å lånet erlægga ränta efter $4\frac{1}{2}$ procent om året och enligt av Kungl. Maj:t fastställd plan amortera detsamma under en tid icke överstigande fyrtio år, men med rätt för Kungl. Maj:t att under högst två år medgiva uppskov med erläggande av ränta och amortering av lånet, *dels ock*, i huvudsaklig överensstämmelse med i statsrådsprotokollet den 24 februari 1911 angivna grunder och enligt de närmare bestämmelser, som Kungl. Maj:t meddelade, lån för bebyggande av tomter, som upplåtits med tomträtt inom ifrågasvarande område, å vilka lån skulle erläggas ränta efter $4\frac{1}{2}$ procent om året; samt

4:o) medgivit, att de kapitalavbetalningar, som verkställdes å de från fonden utgående lånen, finge tills vidare tilläggas fonden.

Sedan den ifrågasatta föreningen bildats under namn av tjänstemannasamhällets vid Mörby egnahemsförening med begränsad personlig ansvarighet, fastställde Kungl. Maj:t den 28 juli 1911 stadgar för densamma. Därvid bestämdes, bland annat, att till medlem av föreningen kunde antagas en var, som hade fast anställning i statens tjänst eller efter att hava innehaft sådan anställning åtnjöte pension från staten (statstjänsteman). Här-

efter godkände Kungl. Maj:t den 29 mars 1912 ett i enlighet med de av riksdagen gillade grunderna upprättat tomträttsavtal, som sedermera den 7 maj 1912 enligt Kungl. Maj:ts bemyndigande undertecknades av dåvarande chefen för civildepartementet, å Kungl. Maj:ts och kronans vägnar, samt av föreningen.

I anslutning till 1911 års riksdags omförmälda beslut beviljade Kungl. Maj:t den 29 mars 1912 föreningen ett lån ur lånefonden för tjänstemannasamhället vid Mörby å 330,000 kronor att användas till anläggning av vägar och öppna platser samt vatten- och avloppsledningar för samhället.

Detta lån återbetalas med en årlig annuitet, beräknad till 5.66 procent å det ursprungliga lånebeloppet. Av denna annuitet gottgöres först ränta efter $4\frac{1}{2}$ procent å oguldet kapitalbelopp, varefter återstoden utgör kapitalavbetalning därå.

Ytterligare anbefallde Kungl. Maj:t, likaledes den 29 mars 1912, statskontoret att till föreningen ur lånefonden för tjänstemannasamhället vid Mörby, i den mån nämnda fond därtill lämnade tillgång, bevilja lån för bebyggande av tomter, som till föreningen upplåtits med tomträtt inom sådan del av kronoegendomen $1\frac{1}{8}$ mantal Mörby nr 1, för vilken plan för bebyggande blivit av Kungl. Maj:t fastställd.

För dessa lån skulle gälla, bland andra, följande villkor.

Lånen skulle amorteras under en tid av högst 40 år, och ränta skulle erläggas efter $4\frac{1}{2}$ procent om året. Lånen skulle beviljas med belopp, som högst uppginge till tre fjärdedelar av byggnadskostnaden i varje särskilt fall, därvid denna kostnad skulle bestämmas enligt tomträttsavtalet med föreningen med iakttagande att värde över 15,000 kronor icke finge tagas i beräkning vid bestämmande av byggnadslånets belopp. I byggnadskostnaden skulle få inräknas kostnad för tomts planering ävensom dess förseende med vatten-, avlopps- och belyningsledningar samt stängsel.

Amorteringar och räntor å av statskontoret till föreningen utlämnade lån skulle inbetalas till statskontoret å tider, som statskontoret ägde bestämma. Skulle föreningen underlåta att å sålunda bestämda tider erlägga amortering och ränta, skulle föreningen å det till betalning förfallna beloppet gälda ränta efter 6 procent, till dess full betalning skedde.

För att befordra upplåtelsen av tomter medgav vidare Kungl. Maj:t, enligt brev den 16 maj 1913, att föreningen finge till medlem, vilken innehade tomträtt till tomt inom samhället, genom arrende upplåta ytterligare en tomt mot avgift, som ej finge understiga den, som erlades för den tomt, som med tomträtt upplåtits. De med stöd av detta medgivande utarrenderade tomterna voro till största delen avsedda att användas såsom trädgårdsland.

Med bifall till Kungl. Maj:ts därom gjorda framställning medgav riksdagen år 1914, att tomträtt eller nyttjanderätt till tomt inom tjänstemannasamhället vid Mörby finge under vissa villkor upplåtas även till svensk medborgare, som icke hade fast anställning i statens tjänst eller efter sådan anställning åtnjöt pension från staten. Med anledning härav gjordes den 31 december 1914 i enlighet med riksdagens medgivande vissa ändringar i det ursprungliga tomträttsavtalet.

I fråga om byggnadslån ur lånefonden för tjänstemannasamhället vid Mörby förordnade Kungl. Maj:t samtidigt med dessa ändringar i tomträttsavtalet, att statstjänsteman skulle hava företräde framför andra sökande till erhållande av sådant byggnadslån, ävensom att för byggnadslån, som belöpte å tomt, vilken innehades av annan än föreningen eller statstjänsteman eller sådan tjänstemans änka eller barn, skulle betalas ränta efter 5 procent om året men i övrigt gälla de i brevet den 29 mars 1912 meddelade bestämmelserna.

Dessa bestämmelser blevo sedermera, i enlighet med riksdagens beslut, den 29 juni 1917 av Kungl. Maj:t så ändrade, att räntan å byggnadslån, som avsåg byggnad, vars uppförande påbörjades efter den 15 april 1917, skulle utgå för föreningen, statstjänsteman eller sådan tjänstemans änka eller barn efter 5 procent och för andra efter 5½ procent om året. Därjämte bestämde Kungl. Maj:t, enligt riksdagens bemyndigande, att högsta belåningsvärdet å byggnader skulle tills vidare intill utgången av år 1921 utgöra 20,000 kronor.

För utlämnande av lån för bebyggande av det enligt 1911 års riksdags beslut upplåtna området anvisade riksdagen vidare för åren 1913, 1918 och 1920 tillhoppa 800,000 kronor.

Sedan därefter 1920 års riksdag medgivit, att visst ytterligare område av kronoegendomen 1⅓ mantal Mörby nr 1 finge på angivna villkor med tomt rätt upplåtas till tjänstemannasamhällets vid Mörby egnaheförening samt 1920 och 1922 års riksdagar anvisat nya anslag för avsättning till omförmälda lånefond, avsedda dels för lån för anläggning av vägar och öppna platser m. m. dels ock för direkta byggnadslån, allt å sist berörda område, har Kungl. Maj:t i anslutning till sagda riksdagars beslut medgivit, att ur ifrågavarande lånefond finge av statskontoret beviljas föreningen lån dels för bebyggande av tomter, dels ock för anläggning av vägar och öppna platser m. m.

Storleken av de räntor, som i överensstämmelse med här berörda beslut skulle erläggas å från sagda lånefond utlämnade byggnadslån, framgår av följande sammanställning.

	Räntan utgör, därest tomten innehaves av	
	föreningen, statstjänsteman, hans änka eller barn	annan
	%	%
I. Lån för bebyggande av tomt å område upplåtet enligt beslut av 1911 års riksdag		
a) därest byggnaden påbörjats före den 16 april 1917	4½	5
b) därest byggnaden påbörjats efter den 15 april 1917	5	5½
II. Lån för bebyggande av tomt å område upplåtet enligt beslut av 1920 års riksdag	5	6

Förslag om nedsättning av räntan å vissa av dessa lån hava vid olika tillfällen väckts och även föranlett beslut om dylik nedsättning. Jag torde därutinnan få hänvisa till en redogörelse, som lämnats i proposition nr 18 till 1929 års riksdag, och vill här endast nämna, att Kungl. Maj:t i sagda proposition i anledning av framställning från föreningen föreslog dylik räntenedsättning. I motiveringen till propositionen erinrade föredragande departementschefen, att Kungl. Maj:t efter inhämtande av riksdagens medgivande beslutit, att räntan å lånen ur statens bostadslånefond, vilken ränta från och med år 1920 varit 5 procent, skulle från och med den 1 januari 1923 utgå efter 4 procent. I den proposition, vari riksdagens medgivande till denna räntesänkning begärdes (proposition nr 62 till 1923 års riksdag), hade föredragande departementschefen såsom skäl för räntesänkningen framhållit, att den allmänna räntefoten sedan år 1920 sjunkit avsevärt. Departementschefen hade vidare anfört, att den ifrågasatta räntenedsättningen även borde omfatta lån, som lämnats ur fonden före år 1923. Det skulle, hade departementschefen anfört, särskilt te sig obilligt, om sådana företagare, som fått vidkännas de under åren 1920 och 1921 till sin topp uppdrivna byggnadskostnaderna, skulle nödgas erlagga ränta enligt högre räntefot än andra företagare. En sänkning av räntan å bostadslånen vore förvisso den förnämsta hjälp, som staten kunde lämna byggnadsföretagarna från kristiden.

Departementschefen anförde vidare:

Vad sålunda anförts hade i viss mån sin tillämpning jämväl vad anginge den föreliggande framställningen om räntesänkning. Vidare vore att märka, att Kungl. Maj:t genom brev den 24 augusti 1923 förordnat, att räntan å vissa bostadslån, som för kommunikationsverken utlämnats till tjänstemän i samma verk, skulle från och med den 1 januari 1923 tills vidare till dess annorlunda kunde vara bestämt nedsättas från 5 till 4 procent.

De lån från Mörbyfonden, som avsåges i framställningen, vore i mycket jämförliga med nyssberörda bostadslån och syntes i fråga om räntesatsernas höjd dåmera intaga en särställning bland likartade lån. Det vore dock uppenbarligen statsmakternas avsikt, att räntesatserna skulle, i varje fall för statstjänstemännen, bestämmas så lågt, att lånen innebure en verklig hjälp. Med hänsyn till anförda förhållanden och då det givetvis vore önskligt, att en viss grad av likställighet bleve rådande mellan jämförliga grupper av egnahemslånetagare, syntes räntesänkning beträffande de i framställningen avsedda lånen motiverad. En sådan åtgärd borde med hänsyn till de särskilda förhållanden, som föreläge, icke kunna tagas till intäkt för motsvarande framställningar i andra fall. För en räntenedsättning talade ytterligare den omständigheten att — på sätt framginge av handlingarna — åtskilliga av ifrågavarande låntagare från Mörbyfonden genom de höga byggnadskostnaderna råkat i allvarliga ekonomiska svårigheter.

Den på dessa grunder ifrågasatta räntenedsättningen syntes enligt departementschefen böra omfatta dels lån, som avsåge byggnader, vilka till huvudsaklig del uppförts under åren 1921—1924, dels ock lån för anläggning av vägar m. m., vilka till huvudsaklig del utförts under nämnda tid. Vad beträffade räntesatsen förordade departementschefen, att räntan för de ifrågavarande lånen måtte reduceras med $\frac{1}{2}$ procent såväl för statstjänstemän som för andra. Räntesänkningen syntes böra få gälla från och med 1929 års ingång.

I anslutning till vad departementschefen sålunda anfört föreslog Kungl. Maj:t i omförmälda proposition nr 18 riksdagen medgiva, att räntan å de lån ur lånefonden för tjänstemannasamhället vid Mörby, vilka i enlighet med beslut av 1920 och 1922 års riksdagar lämnats egnahemsföreningen och som avsåge antingen byggnader, vilka till huvudsaklig del uppförts under åren 1921—1924, eller ock anläggning av vägar och öppna platser samt vatten- och avloppsledningar, vilka till huvudsaklig del utförts under nämnda tid, finge, räknat från och med den 1 januari 1929, nedsättas, beträffande byggnadslån, som avsåge tomt vilken innehades av nämnda förening, statstjänsteman eller statstjänstemans änka eller barn, från 5 till 4½ procent, beträffande byggnadslån, som avsåge byggnad å annan tomt, från 6 till 5½ procent och beträffande lån för anläggning av vägar och öppna platser samt vatten- och avloppsledningar från 5 till 4½ procent.

Kungl. Maj:ts förslag blev av riksdagen bifallet (se riksdagens skrivelse den 26 februari 1929 nr 39).

Genom beslut den 27 juli 1929 förordnade därefter Kungl. Maj:t, att räntan å de i propositionen angivna lånen skulle, räknat från och med den 1 januari 1929, nedsättas på av riksdagen medgivet sätt.

Jag återgår härefter till *den av sekreteraren Berger med flera gjorda ansökningen*.

I denna ansökning hava sökandena — vilka äro innehavare av tomträtt, Berger till tomterna nr 12 och 13, av vilka endast den senare är bebyggd, änkefru Hagelin till tomten nr 67 och änkefru Rosendahl till tomten nr 108, samtliga tomter tillhörande den del av kronoegendomen 1⅛ mantal Mörby, som upplåtits till Mörbyföreningen i enlighet med 1911 års riksdags beslut — anhållit, att räntan å de lån, vilka beviljats för uppförande av byggnader å nämnda tomter måtte, räknat från och med den 1 januari 1929, nedsättas med ½ procent.

Då ifrågavarande lån avse byggnader, som påbörjats efter den 15 april 1917 och sökandena äro statstjänstemän eller änkor efter statstjänstemän, innebär ansökningen hemställan om nedsättning av räntan från 5 till 4½ procent.

Till stöd för ansökningen hava sökandena åberopat, att den av riksdagen i dess skrivelse den 26 februari 1929 medgivna räntesänkningen icke kommit sökandena till godo, enär de av sökandena innehavda tomterna upplåtits redan enligt 1911 års riksdags beslut men att, då sökandena bebyggt sina tomter under åren 1921—1924, då byggnadskostnaderna varit synnerligen höga, de skäl, vilka föranlett 1929 års räntesänkning, föreläge jämväl beträffande sökandena.

I sin förut berörda skrivelse av den 19 november 1930, varmed *Mörbyföreningen* överlämnat ansökningen, har föreningen anfört bland annat följande.

De tomter, vartill sökandena hade tomträtt, vore belägna inom den del av tjänstemannasamhället, som upplåtits till bebyggande på grund av beslut av 1911 års riksdag, och lån för bebyggande av dessa tomter hade lämnats

jämlikt beslut av samma riksdag. Byggnaderna å nu ifrågavarande tomter hade emellertid liksom de byggnader, vilka avsåges i riksdagens omförmälda skrivelse den 26 februari 1929, uppförts under den tid, då penningvärdet varit lågt, och kostnaden för byggnaderna överstege därför väsentligt deras nuvarande värde. Samma skäl, som legat till grund för den av 1929 års riksdag beviljade räntenedsättningen, vore därför fullt tillämpliga på de lån från statskontoret, som sökandena hade att förränta. Att egnahemsföreningen i de framställningar till Kungl. Maj:t, som föranlett 1929 års proposition, icke medtagit sökandena hade berott därpå att föreningens berörda framställningar anslutit sig till motioner i ämnet, som förut väckts inom riksdagen och som fått en välvillig behandling av statsutskottet. Dessa motioner hade blott avsett tomträttshavare inom det nya Mörbyområdet.

Enligt föreningen äro sökandena de enda innehavare av tomträtt inom tjänstemannasamhället vid Mörby, som med fog kunna göra anspråk på att bliva likställda med de tomträttshavare, vilka berördes av den år 1929 beslutade räntesänkningen. Under hänvisning till det anförda samt under förmälan att ett bifall till den föreliggande ansökningen skulle medföra, att statens ränteinkomster från Mörbyfonden skulle komma att minskas med ett årligt belopp av omkring 210 kronor, vilket belopp emellertid efter hand komme att nedgå, har härefter Mörbyföreningen tillstyrkt ansökningen.

I ärendet har *statens byggnadsbyrå* den 8 december 1930 avgivit utlåtande. Däri har byggnadsbyrån anført i huvudsak följande.

Enligt av ordföranden i tjänstemannasamhällets vid Mörby egnahemsförening lämnad uppgift hade av de i ansökningen avsedda byggnaderna två blivit i huvudsak färdiga under år 1921 samt en under år 1924. Angående samtliga syntes sålunda gälla vad som i riksdagens skrivelse den 26 februari 1929 (nr 39) angivits såsom förutsättning för medgivande av räntesänkning å lån ur tjänstemannasamhällets lånefond, nämligen att lånen avsåge byggnader, som till huvudsaklig del uppförts under år 1921—1924.

Med åberopande av sitt utlåtande i det ärende, som behandlats i propositionen nr 18 år 1929, finge därför statens byggnadsbyrå, som under nyss angivna förhållande ej ansåge den omständigheten, att lån för de nu ifrågavarande tre byggnaderna lämnats jämlikt beslut av 1911 års riksdag, böra utgöra hinder för att de sökande skulle komma i åtnjutande av samma med hänsyn till 1921—1924 års högre byggnadskostnader motiverade räntesänkning, hemställa om bifall till framställningen.

Vidare hava utlåtanden i ämnet avgivits av statens kontrollant för tjänstemannasamhället vid Mörby den 10 december 1930 och av statskontoret den 17 december 1930.

Nämnde kontrollant har tillstyrkt den nu föreliggande framställningen.

Statskontoret har uttalat sig på följande sätt.

Statskontoret hade intet att erinra mot att räntan å de i förevarande framställning angivna lånen från lånefonden för tjänstemannasamhället vid Mörby för under åren 1921—1924 uppförda byggnader å tomterna nr 13, 67 och 108, vilka lån i enlighet med beslut av 1911 års riksdag utlämnats till föreningen, nedsattes med $\frac{1}{2}$ procent, i likhet med vad som genom beslut av 1929 års riksdag skett beträffande lån, avseende under samma tid uppförda byggnader och utlämnade i enlighet med beslut av 1920 och 1922

års riksdagar. Räntenedsättningen syntes böra träda i tillämpning från och med den 1 januari 1931, varvid de för länen fastställda annuiteterna borde — med bibehållande av den för respektive län bestämda amorteringstiden — utgå med i förhållande till räntenedsättningen reducerade belopp.

Departements-
chefen.

Av i ärendet ingivna handlingar framgår, att ifrågavarande Mörbytomter bebyggts under åren 1921—1924, därvid till byggnadskostnadernas gäldande anlåtats ur Mörbyfonden erhållna byggnadslån.

De förhållanden, vilka föranledde statsmakterna att år 1929 besluta om nedsättning av räntan å vissa byggnadslån från Mörbyfonden med $\frac{1}{2}$ procent, föreligga därför jämväl beträffande de lån, som lämnats för bebyggande av ifrågavarande tomter. I betraktande härav synes mig icke mer än billigt, att jämväl räntan å sistnämnda lån nedsättes med $\frac{1}{2}$ procent. Den omständigheten, att här är fråga om tomter, som upplåtits till Mörbyföreningen enligt 1911 års riksdagsbeslut, lärer nämligen, då de väsentliga förutsättningarna för räntesänkningarna äro desamma, icke rimligtvis böra utgöra något skäl att sätta innehavarna av dessa tomter i ett sämre läge än de tomtinnehavare, vilka erhöilo räntenedsättning på grund av 1929 års riksdagsbeslut. Jag får därför — i likhet med de hörda myndigheterna — förorda, att räntan för de lån, som lämnats för uppförande av byggnader å ifrågavarande tomter, nedsättes med $\frac{1}{2}$ procent eller alltså från 5 till $4\frac{1}{2}$ procent. Till undvikande av att innehavare av någon av dessa tomter i räntehänseende erhåller förmånligare ställning än innehavare av tomt, som berörts av 1929 års räntesänkning, synes mig emellertid nödvändigt att stadga den begränsningen, att räntenedsättning skall avse allenast den tid, under vilken respektive tomt innehaves av statstjänsteman eller statstjänstemans änka eller barn. Därest dylik tomt överlåtes till annan person, bör nämligen räntan — liksom beträffande byggnadslån, som avsågs i 1929 års riksdagsbeslut — utgå efter $5\frac{1}{2}$ procent. Räntesänkningen torde, på sätt statskontoret föreslagit, böra få gälla från och med 1931 års ingång.

Den nu förordade räntesänkningen bör icke föranleda någon nedsättning av sådan ränta, som enligt av Kungl. Maj:t meddelad föreskrift skall utgå för den händelse till betalning förfallet belopp icke av föreningen i föreskriven ordning erlägges.

Därest en räntesänkning genomföres, bör, såsom statskontoret påpekat, jämväl en nedsättning av de årliga annuiteterna äga rum. Dessa annuiteter böra därvid bestämmas på sådant sätt, att länen komma att vara återbetalade vid den tidpunkt, som bestämdes vid deras utlämnande. Det torde få ankomma på Kungl. Maj:t att tillse, att de föreskrifter beträffande annuiteterna, som på grund härav må bliva erforderliga, bliva i vederbörlig ordning meddelade.

Om den av mig förordade räntenedsättningen kommer till stånd, blir därav en följd, att statens ränteinkomster från ifrågavarande fond för de närmaste åren komma att nedgå med omkring 210 kronor. Allt eftersom länen amorteras, kommer inkomstminskningen att småningom reduceras. Ifrågavarande minskning är så obetydlig, att vid uppskattningen av stats-

verkets inkomster för nästkommande budgetår av räntor från vederbörande lånefond hänsyn icke ansetts behöva tagas till den ifrågasatta räntenedsättningen.

Under åberopande av vad jag i det föregående anfört får jag hemställa, att Kungl. Maj:t måtte föreslå riksdagen medgiva

att räntan å de lån ur lånefonden för tjänstemannasamhället vid Mörby, vilka beviljats för uppförande av byggnader å tomterna nr 13, 67 och 108 inom nämnda tjänstemannasamhälle, må, räknat från och med den 1 januari 1931, för tid under vilken respektive tomt innehaves av statstjänsteman eller statstjänstemans änka eller barn, nedsättas från 5 till 4 $\frac{1}{2}$ procent.

Till denna av statsrådets övriga ledamöter biträdda hemställan lämnar Hans Maj:t Konungen bifall samt förordnar, att proposition av den lydelse, bilaga till detta protokoll utvisar, skall avlätas till riksdagen.

Ur protokollet:

B. Spångberg.
